

Missziói Lapok

VI. körlevele

1947. október hó.

D. Ordass püspök missziói látása.

Az utóbbi években, ha a misszió munkájáról esett szó, sokszor juttatták kifejezésre emberek azt a meggyőződésüket, hogy a világ háboruskodása és főképpen a második világháború a misszió esődjét is jelenti. Sokan a misszió barátai közül aggodással forgatták lelkükben ezt a kérdést, hogy nem kell-e a régen szövődő vágyakat és álmokat eltemetgetni?! Azok, akiknek szíve Isten országa ügyéért lángolóan ég, örömmel értesülnek azokról a mind sürübbé váló hírekről, amelyek a missziói munka hatalmas lendületéről szólnak, azokról az eredményekről, amelyek a missziói területekről érkeznek. Külföldi utamon sokszor találkoztam a missziói munkában érdekelt emberekkel s ezek mind egyöntetűen tettek vallomást arról, hogy milyen csodálatosan viszi diadalra az evangélium ügyét Isten a missziói területeken. Kína, Japán, India missziójáról a legbiztosabb kép bontakozik ki a hozzáértő emberek beszámolójából, Csendes-óceán szigetvilágáról pedig ismételtelen elmondották, hogy egész szigetek lakossága az evangélium által megnyert keresztyén közösséggé vált és ma sok helyen nem az után kiáltanak, hogy a keresztyénséget megismertető misszionáriusokat küldjenek ki, hanem megkeresztelt keresztyéneknek közössége már lelkipásztorok után kiált.

A Magyarországi Missziói Egyesület éppen ezekben a napokban jutott új döntések feladatai elé. Ha a múltban más missziói társulatok munkájához kapcsolódott, azoknak kiképző szolgálatát vette igénybe, és más társulatok kötelékében, azoknak missziói munkaterületére küldte a maga munkásait, ma a kérdés úgy áll a misszióért meleg szívet hordozó magyarországi evangélikus hívek előtt, miképpen tudna saját misszionáriust képző iskolát létesíteni, hol volna a szolgálatnak az a helye, amelyik a magyar külmisziói munkának különleges munkaterülete lehetne. Hogy döntés idején állunk, mutatja az az örömdetes tény is, hogy míg addig csak egy-két missziói munkára vágyódó lélek jelentkezett hosszú időn át, most a Missziói Egyesület jelentései szerint 13 azoknak a száma, akik készek Krisztus nevéért messze útra kelni. Hogy fordulópontnál áll a magyarországi Missziói Egyesület, azt talán az is igazolja, hogy a mostani időkre esik Kunos Jénőnek hazatérő szándéka, aki, ha Isten visszasegíti hozzánk, bizonytal hoz magával új meglátásokat, és alkalmas lesz arra, hogy a misszió otthoni barátait is nagyobb áldozatra és döntőbb lépésre lelkesítse.

Sokszor juttattuk kifejezésre azt a meggyőződésünket, hogy nekünk Isten a missziói szolgálat irányát elsősorban rokonnépeink felé jelöli meg. A megvalósítástól eddig az tartott vissza, hogy nem mutatkoztak akadálytalanul a rokonnépek felé vezető utak. Kérdés azonban, hogy külső akadályok joggal riaszthatják-e vissza a missziói munkára vágyódó Krisztustanítványt? A misszió, amióta az anyaszentegyház ezt a tevékenységet folytatja, mindig életkockázatot, mindig magasra tornyosuló akadályok leküzdését, mindig a lehetetlenre való vállalkozást jelenti. Magyar missziói tevékenységünk fordulópontján azt a kérdést is vizsgálat alá kell vennünk, hogy szabad-e nekünk munkahelyünket csak ott keresni, ahol a munka végzésének minden feltétele kényelmesen rendelkezésünkre áll, vagy vállalnunk kell ennek hiányát, a hit legmerészebb kockázatát?

Misszió és reformáció.

Ahol misszió van, ott mindig megindul a szívek reformációja és ahol reformáció van, ott felébred a missziói felelősség.

Péter első pünkösdi beszédénél a halott ige nyomán megindul a nagy reformáció. »Szívükben megkeseredének« (Csel. 2,37), tudakozódnak: »Mit cselekedjünk... megtérnek, megkeresztelkednek... és veszik a Szentlélek ajándékát...« (Csel. 2,38). Ez volt mindig a reformáció örök útja. Az ige, a bűnök meglátása, a szentségekben rejlő kegyelmi erő, az egyéni megtérés szükségessége és a Szentlélek vétele.

Vagy talán nem ez volt Luther reformációjában is a legfontosabb kiinduló pont? Visszakerülni Isten közvetlen közelébe. Megtapasztalni az evangélium örömeit! Hinni, hogy meg vannak bocsátva a bűnök. Van örökélet!

Ezt hirdeti a misszió is! Misszió csak ott van, ahol a semper reformári debet (örök reformáció) naponként ismétlődik.

Ott nem kell unszolni senkit a bizonyágtételre, mert ott az élet is prédikál. Ott nem kell mesterséges eszközökkel lelkeket csalogatni az összejövetelre, mert ott »az Úr minden napon szaporítja vala a gyülekezetet az idevölőkkel« (Csel. 2,47.)

Miért nincsen a magyar evangélikus egyháznak erőteljes missziója? Miért nincsen 50-60 misszionáriusunk? Miért nincsen önálló missziói állomásunk? Miért nincsen idehaza missziói központunk, állandó szemnariumunk stb? Mert nem volt még nekünk igazi reformációnk.

És miért nincsen reformáció? Miért nincsen ébredés? Miért alszik el minden ige-tűz, miért nem szaporodik a gyülekezet idehaza üdvözülőkkel? Mert nincsen az első »szeretet állapotában« szolgálatvállalás: misszió.

Misszió nélkül elhamvad az Isten, Lelke által gyújtott reformációi tűz. Reformáció nélkül minden külmisziói munka megáll. Kezd el már valahol!

kapcsolatosan az volt az elgondolás, hogy a presbiteri konferenciával és a jubileumi ünnepekkel kapcsolatosan a környékbeli 3 egyházmegyéből sokan fognak eljönni, de nem vált be a remény. Igen gyér szám mellett kezdődött és folytatódott. A befejező templomi istentiszteleten már többen voltak a másnapra megérkező vendégekkel. Sajnos, a valamikor virágzó fiókegyesület (120) tagjaiból is igen kevesen vettek részt. A fiókegyesület közgyűlésén alkalmunk volt hallani a mult és jelen nehézségeit, de azt is, hogy a jövőben minden másképpen lesz. Az országos elnökség kifejezésre juttatta, hogy mit vár a fiókegyesületektől lelki és anyagi vonalon. A fiókegyesület vezetősége ígéretet tett a környék és helyi munkák újrafelvételére, aktívabb munkára, több imádságra és a missziói iskola hathatós támogatására, nevezetesen egy misszionárius jelölt eltartására. Szolgáltak: Balikó Zoltán, Danhauser László, Dr. Mády Zoltán, Weiler Henrik, Zászkaliczky Pál, Szerdahelyi János.

Külmissziói napok Nyiregyházán.

Október 13-án, sok viszontagság után egyesületünk néhány központi munkása átutazott Szarvasról (ahol IX. 11-én volt körzeti missziói konferencia) Nyiregyházára. A reggeli templomi áhitat után a helyi fiókegyesület vezetőségével folytatott az országos elnökség beható tanácskozást. Ígéretet kaptunk az elevebb munkára és szervezkedésre, egy misszionárius jelölt eltartására és taníttatására. — Délután imára, templomi áhitat, ifjúsági összejövetel, majd vetített képes előadás követték egymást. Vasárnap a városi és tanyai istentiszteleteken, délután pedig egy felvidékről kitelepített hívünk tanyai udvarán, körülbelül 300—400 érdeklődő jelenlétében szolgáltak a vendégek. Az irat-terjesztés óriási forgalma is azt bizonyította, hogy nagy a missziói érdeklődés és felelőség, csak ébren kell tartani, és konkrét feladatokra kell irányítani. Szolgáltak: Danhauser László, Sréter Ferenc, Weiler Henrik lelkészek és Lovász István tanító-m. jelölt.

Missziói vasárnap Kiskőrösön.

Október 5-én külmissziói nap volt Kiskőrösön. A szokásos vasárnapi istentiszteletek és összejövetelek középpontjában a külmisszió ügye állott. Az egésznapos programot az ottani fiókegyesület közgyűlése és vallásos est fejezte be. A gyülekezet nagy érdeklődéssel hallgatta az előadásokat, amelyek bizonyára sok új hívet szereztek a külmisszió ügyének. A fiókegyesület vezetősége örömmel vállalta, hogy a környező gyülekezetekben hasonló külmissziói vasárnapok rendezésével elviszi az üzenetet, hogy a missziói parancs teljesítésének kötelezettsége a magyar evangélikusság számára ma döntőbb jelentőségű életkérdés, mint bármikor volt. A szolgálatokat Balikó Zoltán, Mády Zoltán és Weiler Henrik végezték.

Két arany gyűrű a misszióra.

Nyiregyházi fiókegyesületünk egyik elhunyt tagja (Sajben Pálné) halálos ágyán azzal adta át aranygyűrűjét: legyen ez a külmisszióé. A másik gyűrű jegygyűrű. Névtelen adakozóé. Kedves emléke volt, hiszen jegygyűrű, de a misszió-ügy mindennél kedvesebb volt számára, hogy arról is lemondott, csak hogy Isten ügyét szolgálja. A fiókegyesület átnyújtotta a központnak a két gyűrűt azzal, hogy azt megőrizzük, míg egyszer értékesíteni kell. Isten áldja meg az adományt, adakozók életét és a nemes példát.

Tekintettel az iszlám kérdésének nagy horderejére és különösen napjainkban rendkívüli időszerűségére, célszerűnek tartjuk olvasóinkat az e tárgyban megjelent legújabb szak-könyvek, különösen E. Kellerhals idevonatkozó írásai nyomán, e probléma lényegéről röviden tájékoztatni. Hogy valóban annyira időszerű jelenleg az iszlám kérdésével való foglalkozás, annak igazolására elég utalunk arra, hogy az iszlám mint politikai, gazdasági, kulturális és szellemi hatalom, mint cselekvő és harcoló vallásos mozgalom, valamint egy méreteiben roppant arányú kulturális egység központja, éppen manapság ismét szembeötlően emelkedő irányzatot mutat. Tehát nem tekinthető helytállóknak az a többek részéről vallott felfogás, hogy az iszlám »gyökerében rothadt« és pusztulásra van ítélve. Ez utóbbi álláspontnak merőben ellentmond már az Iszlám afrikai missziói tevékenységének fokozódó eredménye is, valamint London melletti propaganda-központjának növekvő befolyása Angliában egészen a legfelső körökig.

Miként általánosan tudott, az iszlámot Mohamed alapította 40 éves korában, a Krisztus utáni VII. században és híveinek száma ma megközelíti a 300 milliót. A mohamedánok zöme: — kb. 70.000.000 — a függetlenségét visszanyert India egy részéből alakult Pakisztán államban él. Az iszlám Mohamed látomásainak köszönheti eredetét. Ezek a látomások képezik az egész vallásnak az alapját, de idővel sok pogány, zsidó és keresztyén elem is vegyült belé.

A mohamedán vallás alaptétele: »Egy az Isten: Allah, és Mohamed az ő prófétája.« Tagjai körülmétellel vétetnek fel a vallásba és legfőbb kötelességeik a következők: a hit megvallása, a naponként ötszöri imádkozás, a bőjt, az adakozás és a Mekkába való elzarándoklás. Mint látjuk, ezeket az erkölcsi törvényeket teljesen a keresztyén valláserkölc szellemé lengi át. Ezzel szemben *hitelvi* vonalon mélyreható, sőt teljesen áthidalhatatlan szakadék tátong az iszlám és a keresztyén vallás között. Mohamed ugyanis a leghatározottabban elveti a keresztyén vallásnak azt a központi gondolatát, hogy az emberiséget Jézus Krisztus a keresztfán megváltotta és azt állítja, hogy az Isten nem az Ő egyszülött fia, tehát egy isteni egy

A kínai evang. egyház keresztemszete.

Irta: Kunos Jenő misszionárius.

A Kínai Evangélikus Egyház szokás szerint három évenként tartja egyetemes közgyűlését. A háború okozta akadályok következtében közel tíz évi időköz után 1946. október 20—24-én tartották a *hetedik* általános egyházi gyűlést, amelyen nekem is adatott alkalom a részvétellel. Sok mindent hallhatott és láthatott a résztvevő úgy a kínai evangélikus egyházzal, mint az ev. egyház világhelyzetéről.

Több résztvevő érkezett, mint amennyire a mai helyzetben számítottak volna. A hetven tagú hivatalos képviselőknél kívül volt még közel harminc vendég külföldről és olyan evangélikus missziókból, akik hivatalosan még nem csatlakoztak a kínai evangélikus egyházhoz. Hivatalos képviselők jöttek északról Mandzsuriából és délről Kantonból és az összes közbeeső tartományokból. Némelyik vonattal érkezett, mások hajóval jöttek Hankow-ig, ismét mások repülőgépen jöttek Hankouig, onnan pedig autóbusszal jutottak el a gyűlés színhelyére, Shekouba, Hankoutól 23 km-re északi irányban. Kína evangélikus egyház 12 kerülete (u. n. zsinatja) közül 11 volt képviseltetve csupán a Schleswig-Hollstein misszióhoz tartozó gyülekezetek nem tudták elküldeni képviselőjüket. A kínai képviselők voltak természetesen többségben, de a misszionáriusok maguk is sok nemzetiséget képviseltek (svéd, norvég, dán, finn, német, amerikai, magyar).

A megnyitó istentisztelet az egyetemes püspök, Dr. Peng Fu prédikált, aki a gyűlésen mindvégig elnökölt. Igehirdetésének alapigéje annak a vasárnapnak az evan-

géliumi textusa volt: Mk. 10:17—27, a gyűlést megnyitó beszédének alapjául pedig I. Kor. 2:2. választotta Szavai mély nyomokat hagytak. Mindvégig nagy tapintattal vezette a gyűlést. Kezdetől fogva magától értetődő volt, hogy a gyűlés újra őt fogja megválasztani az egyház fejének az elkövetkezendő három évre.

A hivatalos ügyek tárgyalása naponként 9—10.30, 11—12 és d. u. 3—5. között történt. Féltenegykor naponként félóraig tartó áhitat volt, este hétkor pedig előadásokat tartottak különböző témákról. Ezekon kívül a különböző bizottságok igyekeztek kihasználni a szabadórákat ügyeik elintézésére.

Az 1937-ben Loyang-ban tartott egyetemes gyűlés utáni 9 év alatt két újabb kerület csatlakozott a kínai evangélikus egyházhoz, t. i. a Honan-Hupeh-Shensi tartományokban munkálkodó Norvég Lutheránus Külmiszsiószövetség, a másik a Shensi tartományban működő Norvég Evangélikus Szabadegyház. Az új kerületeket nagy lelkesedéssel üdvözölték körünkben annál is inkább, mert új kerületek csatlakozása még inkább megerősíti a kínai evang. egyházat. Remény van újabb kerületek csatlakozására is, akiknek a képviselőit szintén örömmel látta a gyűlés. A három csatlakozni kívánó misszió között van az u. n. Keresztyén Misszió a Buddhisták között, amely különösen buddhista papokat igyekszik elvezetni az evangélium világosságára. Bizonyos gyakorlati kérdések letárgyalására bizottságot küldött ki a gyűlés.

A pénztárosi jelentés szerint a bevétel 2.514,106

isteni lény útján, hanem egy valóságos embernek, egy prófétának adott kinyilatkoztatással váltotta meg és így Jézus Krisztus sem tekinthető az Isten utolsó és legnagyobb küldöttének, hanem ő, Mohamed, érzi magát hivatottnak arra, hogy azt a művet, amelyet Mózes és Jézus, valamint az összes próféták előkészítettek, befejezze. Hasonlóképpen elveti Mohamed a *Szentháromságot* is, amelyben bizonyos értelemben többistenimádást lát. Ezzel szemben mint alapvető tény hirdeti, hogy nincs más Isten, mint Allah. Az *Istenség* fogalmát is eltérően a keresztyén vallástól határozza meg, amennyiben az Isten nem mint szerető és irgalmas mennyei atyát állítja a hívei elé, hanem mint egy keleti kényurat, aki előre megszabta minden ember sorsát és akihez mindenki csak a rabszolga alázatosságával közelethet. Mereven elutasítja Mohamed az *istenfiúság* gondolatát is és lehetetlennek tartja, hogy Isten Jézusnak, akiről egyébként Mohamed is elismeri, hogy büntelen és csodákat művelt, a gyalázatos kereszthalált juttatta volna osztályrészül és ezért — kissé furcsa módon — úgy

állítja be a dolgot, hogy Isten az utolsó pillanatban Jézust egy hozzá hasonló emberrel cserélte ki a keresztfán. A későbbi mohamedán teológusok azonban érezték azt, hogy az emberiségnek szüksége van egy istenrendelte közvetítőre, akit a keresztyénség Jézus Krisztusban lát és ezzel fölényben van a mohamedán vallással szemben; ezért idővel Mohamedet ruháztak fel az isteni megváltó személyiségével, vagyis Krisztus helyett egy másik, de hamis Krisztust állítottak.

Ami az *üdvösség* kérdését illeti, Mohamed is azt tanítja, hogy az emberiség a hit által üdvözülni, de ezt nem olyan értelemben hirdeti, mint a keresztyénség, hanem elegendőnek tartja az *üdvösség* elnyeréséhez — a kegyes élet mellett — azt, ha a mohamedán ember elismeri, hogy csak egy Isten van, t. i. Allah és Mohamed az ő prófétája. Ennek megfelelően értékeli a bűnt is, mint a keresztyénség, amennyiben csak az ú. n. halálos »bűnök« megbocsátását köti a bűnbánathoz mint feltételhez, valamint Mohamed köztbenjárásához, ellenben a többi ú. n. »bocsánatos« bűnököt csupán olybá veszi, mint

amelyeket pusztán jócselekedetek útján is jóvá lehet tenni.

Végül az *egyház* kérdésében is más az iszlám álláspontja, amennyiben azt az állammal azonosítja, vagyis Isten országát az arab államban látja megvalósulva. Az iszlám szerint tehát a vallás és a politika többé kevésbé azonosak, miért is világi fegyverekkel is kell Mohamed szerint az Isten földi uralmáért küzdeni. Ezért van az is, hogy Mohamed nemcsak próféta szerepében jelenik meg a történelem színpadán, hanem a politikai és katonai vezető minőségében is.

Ha mindezekhez hozzávesszük még a mohamedánok vallási fanatizmusát és türelmetlenségét, amelynek egyfelől az arabok, másfelől a hinduk, illetve zsidók között ma napirenden levő összeütközések ékesen szóló bizonyítékai, úgy könnyen képet alkotunk magunknak arról a hősies küzdelemről, amelyet a keresztyén misszionáriusoknak kell megvívniuk, miközben az iszlám világában az Isten Igéjét a maga tisztaságában hirdetik és terjesztik.

(Legközelebbi számainkban még visszatérünk az iszlámra.)

dollár (kínai dollár) volt. Kiadás ennél az összegnél kevesebb volt közel négyszázezer dollárral.

Dr. Peng Fu jelentése röviden magában foglalta kilenc év eseményeit, amelyet sokszorosítva kiosztottak a résztvevők között. A statisztika az egyházunk külső állását igyekszik megvilágosítani. A rendkívüli állapotok következtében a statisztika közel sem volt tökéletes és volt olyan kerület, amely egyáltalában nem tudott adatokkal szolgálni. Az adatok szerint *kilenc* kerülethez tartozó egyháztagok száma 64155 volt, míg a katechuméneké 12726. A különböző képzettségű igehirdetők száma 484, akik közül 107 misszionárius. Az iskolák még csak részben tudták megkezdeni működésüket. Hét közép iskolán kívül csupán egy-két bibliaiskola és szeminárium nyitotta meg kapuját. Tizenhat kórház végezte fontos szolgálatát 22 orvos és 56 ápoló segítségével, az előbbiekből 7, az utóbbiakból 16 volt külföldi.

Minden kerület fejének adatott alkalom egy tíz perces rövid beszámolóra.

1. A fent említett Norv. Luth. Kínamisszió szövetség munkamezejéből alakult kerületek 18 felavatott kínai lelkésze van, akik közül 16-t teljesen a kínai gyülekezetek fizetnek. A kerület kínai és norvég magvetői mély szántásukról ismeretesek. Az ébredés a kínai ev. egyházban az ő körükben indult meg az Úr gyelméből.

2. A szintén sok nehézségen keresztül megtisztított, a finn misszióhoz tartozó, u. n. Nyugat-Hunani kerület jelentését Koskikallio felügyelő terjesztette elő. Gyülekezetek kényszer helyzetben megtanultak a saját lábukon járni, habár talán még mankóra támaszkodva.

3. A Kelet-Hunani kerülethez öt nagy járás evangélikusai tartoznak. 12 misszionárius, 4 felavatott kínai lelkész, 29 férfi- és női evangélista szolgál a 2000 keresztyén és körülvevő pogányság között. Saját bibliaiskolájukban 27 növendéket találunk.

4. A dán misszióhoz tartozó Mandzsuri Kerület nem volt képviselve 12 évig. 1931 szept. 18-ától kezdve elváltak vágva Kína testétől. Nehézségeik aszerint növedektek, amint a háború ment előre. Minden hónap 8. napján kényszerítették őket, hogy a japánok győzelméért imádkozzanak. Jóllehet, hogy voltak olyanok, akik megbotlottak, de a többség megállt szilárdan.

1942 júniusa után nem is tarthattak többé egyházkerületi gyűlést sem. A japánok kényszerítették őket, hogy egyesüljenek a többi protestáns egyházakkal egy szervezetbe. Misszionáriusok nem prédikálhattak, iskolákat bezárták, sokan börtönbe kerültek, a nagyobb bajokat a háború vége megakadályozta. A sok minden átment dánokat az evangélikus missziók, Szent Pál nevű repülőgépen szállították el Mandzsuriából.

5. A Kelet Kuangtung-i Kerület német misszionáriusainak nagyrésze — ők az u. n. Berlin misszióhoz tartoznak — kénytelen volt visszatérni Németországba. Csupán két házaspár és öt női misszionárius maradt hátra. Rajtuk kívül a kerületnek van 7 felavatott lelkésze, 22 férfi- és 7 női evangélistája. Remélték középiskolájuk megnyitását, valamint a bibliaiskoláét. Minden évben kiadják kínaiul a német Losungok fordítását.

6. A Közép-Honan kerülete, amely az amerikai Augustana ev. misszió munkájának az eredménye a háború alatt két eleven gyülekezetet alapított Shensi tartományban. Az ő munkaterületükön Honanban a háború pusztításai olyanok voltak, hogy nem maradt kő kövön. Ugy az ifjúság, mint a presbiterek képzése teljes erővel folyik most, hogy a háború véget ért.

7. Az Észak-Hunani kerület a svéd egyházi misszióiskola munkájának mellékterméke. Ujabbban az iskolamunka mellett szélesebb alapokra igyekeznek fektetni az evangéliumi munkát is és előterjesztették jövőbeli terveiket is. Hátrányuk; hogy munkaterületük szét van szórva több misszió között.

8. A Közép-Hunani kerületben is bombázás, tűzvész, harcok rémes nyomokat hagytak. 2—3 kisebb gyülekezet együttesen hívott meg egy lelkészt, akinek fizetéséről maguk gondoskodnak. Ijang-ban az elemi és közép iskolájukban több mint ezer tanuló van. Tíz érettségizett, a Wuchang-i egyetemen tanuló volt növendékük a megnyitó istentiszteleten angol nyelven karének számot adott elő.

9. A Hupeh-Honan-i Kerület az önállósulásban már annyira jutott, hogy a vezetésben az első és második helyet kínai tölti be. Dr. Peng Fu gyülekezete szenvedett ottan a legtöbbet és a bombázásban legalább tíz gyülekezeti tag vesztette életét. Némelyik gyülekezet nagy hitbéli erőről tett bizonyosságot, pl. Sinjang-i.

Néma bálványok.

Mult év decemberében történt. Tekintettel arra, hogy reggel nem indulunk elég korán és arra, hogy borult idő következtében előbb besötétedett, mint arra számítottunk volna, nem értük el aznapi gyaloglásunk célját, i. Linli városát.

A sötétség beállta után Kína legnagyobb részén megáll a forgalom. (Kivéve természetesen a nagyvárosok útcait.) Nemcsak azért, mert este nem biztonságos a közlekedés, hanem azért is, mert egyszerűen lehetetlen az előbbre haladás. Az ösvények keskenyek, sok az elágazódás és sötétben nem lehet tájékozódni. Azután nem lehet egy lépést előre látni. Gödör, keskeny hidak, tócsa, sár, mind megannyi azt ajánlja, hogy az utas a legelső fedél alatt megszálljon az éjjelre és hajnalban folytassa az útját tovább. Így kerültünk a kínai evangélistával egy olyan szállodába, ami odahaza leginkább szellős pajtához hasonló. Dél

Kínában nincs szükség vastag falra. A deszkafal megteszi. Falun padlóra sincs szükség, többet kellene takarítani mint a keményre gyúrt anyaföldet. Üstben ellehet készíteni az edelmet, a szoba közepére helyezett füstölő, fadarabok, böckök szolgáltatták nemcsak a meleget, hanem a világítást is. Gerendára akasztva láncon lógott a tűzfőlé az agyagkanosó, amiben a tea-víz forott. A tűz köré helyezkedett el a vendégsereg. Némelyiknek jutott bambuszról készített kényelmes székecske, mások kettésben, vagy hármásban keskeny bakokon ültek, amiket elmozdítottak a négyszögletes ebédlőasztal mellől. Lehet a szék kényelmetlen, vagy kényelmetlenebb, elég az hozzá, hogy a kínaiak az egyetlen ázsiai nép, amelyik a széket használta és használja, mint történetünk esetén.

Nem mindennapi vendég itt a külföldi ember, még ha kínai gúnyában jár is. Ugyanis télen nagyon célszerű a hosszú, majdnem földig érő, kiváltzott kínai ruha. Magamfajta em-

ber az olyasmiben természetesen nem tud gyalogni. A kínaiak egyszerűen felfogják az elejét és hátulját és vigan gyalognak is benne. De nem én. Ahelyett a hátamon viszem gyaloglás közben, és mikor valahová betérünk, különösen jó hideg fűtetlen házba, akkor magamra öltöm és oldalt begombolom a ruhából készített, paszományhoz hasonló gombot. Ilyenmódon nemcsak a felsőtestem, hanem a térdem és lábszáram is védve van, lábamat meg egész nyugodtan teszem közel a tűzhez, mert a kínai cipő ruhatalpa nem cserepesedik ki a melegtől.

Egyszerű hordárok azok, akik velünk ülnek. Mivel télen kevés a mezőgazdasági munka és mivel közel van a kínai újév, amikor pénzre van szükségük, egyik helyről a másikra cipelnek árut és azzal keresik a kenyerüket. Szürkülettől szürkületig cipelik gyors ütemben, sokszor napokon át azt a holmit, amit egy másik helyen drágábban eltudnak adni. Üstgyártó helyről vitték ezt az árut oda, ahol

10. A Kelet-Santung-i kerület — az amerikai Egyesült Ev. egyház gyümölcse — igen erősen érezte a japánok szorongatását. Tsingtaóban 3 hónapig egyáltalában nem tarthattak istentiszteletet, máshol is zártak be templomokat. Szükségük lenne több munkásra, úgy kínaira, mint külföldre.

11. Tagszámra nézve a legkisebb a Norvég Ev. Szabadegyház munkálkodása révén született Dél-Shensi-i kerület. Nem is tudják munkással ellátni mindazt a területet, amit számukra annak idején kijelöltek. Egyrészt azért átadtak a testvér norvég misszióknak, akiknek beszámolóját legelőször említettük. 14 misszióriusukból 6 volt a munkamezőn, több útban volt kifelé. 12 kínai munkásukból még senkit nem avathattak pappá.

12. A Dél-Kuangtung-i kerület postán küldte el beszámolóját. A romokon újra munkához kezdtek úgy az evangélizáció, mint az iskolai és kórházi munka terén. Nagy nehézségeik voltak az egyházi épületeik megtartása tekintetében, féltek azok kisajátításától más célokra.

A gyűlés második napján több szózat hangzott el. Különösen figyelmet keltett az evangélikus Világszövetség kínai igazgatójának üdvözlése, amely 3 fődolog körül csoportosult: 1. Ev. missziók egyesüljétek! 2. A kínai evangélikus egyház falusi egyház. Menjünk munkába a nagyvárosokba: Sánháj, Nanking, Hankow stb. 3. A jelen kérdései mellett tervezzünk a jövőre: a) csatlakozzunk az Evang. Világszövetséghez, b) küldjünk képviselőt a Lund-gyűlésre, c) értsük meg az ifjúsági munka egyedülálló fontosságát, evangélikus egyetem szükséges, d) létesítsünk közpöntot Sánhájban.

Dr. Martensen Ralf a különböző keresztyén missziók mai helyzetét ismertette. Legnagyobb hiányuk munkásokban van. Sok optimista megrendült vélekedésében, a való helyzet láttán egyszerűen elmentek haza. A Biblia Társulat Finnországból vett egy évre elegendő papírt. A Moszu tájszólásra lefordított Újtestamentum nyomtatása 15000 amerikai dollárba került.

Dr. Carlberg Gusztáv a kínai evang. theol. szeminárium igazgatója annak a reményének adott kifejezést, hogy mostantól fogva a kínai egyház nagyobb fokban vegye ki részét a szeminárium fenntartásából, mert azt ezideig majdnem teljesen a missziók végezték, jöllehet

az intézet éppen a kínai egyház számára képez vezetőket. A szeminárium nagytanácsához két kínai tag tartozik, az egyik az egyetemes gyűlés által választott, a másik hivatalból tagja annak, t. i. az egyetemes egyház elnöke. A következő tanévtől kezdve a szeminárium tanterve annyiban változik, hogy két évi előkészület után három évig tanulnak teológiai tárgyakat, tehát összesen öt évig tanulnak az érettségi után.

Az ifjúsági munka szükségességét a Hsinjang-i gyülekezet egyetemet végzett ifjúsági munkájának női vezetője ismertette. Nagy dolog az, amikor kínai egyetemista szemében könnyet látott saját bűneik tudatában. Mindenekelőtt annak a reményének adott kifejezést, hogy mindaz, amit az ifjúsági munkára nézve ez a gyűlés elhatároz, ne maradjon csupán jegyzőkönyve bejegyzésnek, hanem abból legyen igazi munka. Indítványozta, hogy: 1. minden gyülekezetben alakítsanak ifjúsági egyesületet, amelynek élén legyen képzett vezető, 2. vegyék fel a kapcsolatot a helybeli iskolákkal, 3. alakítsunk bibliaköröket, 4. küldjük az ifjakat keresztyén bibliatáborokba, 5. tartsuk szemmel a fiatalok jövőjét, jövődöbéli hivatását, tartsuk fenn a kapcsolatot levelezés útján azokkal, akik idegen helyre jutottak. Ezzel a kéréssel összefüggésben alkalmat adtak Dr. Stavignak — egy amerikai college látogató igazgatójának —, hogy ismertesse az amerikai ifjúsági munkát annak különböző alakjaiban.

Az énekeskönyv megújításának szükségességéről hallottunk egy rövid előterjesztést. Ennek végrehajtása külön bizottság feladata lesz.

Egy női teológiai szeminárium felállításának szükségességét mindenki belátta. Kérdés csupán az alapítási hely volt, mert a vélemények megoszlottak Hankow és Tsingtao között. Jöllehet az előbbi helyet kedvezőbbnek ítélték, de mivel az utóbbi hely rendelkezik a szükséges épületekkel, Tsingtao győzött. Középiskolát végzett keresztyén lányokat igyekeznek kiképezni bibliai iskolai tanítónak, vasárnapiiskolai gyakorlótanítónak stb.

Az evangélikus egyetem szükségességéről hangzott el legtöbb beszéd gyűléseken és baráti összejöveteleken egyaránt. A norvégek és svédek nagy középiskolájának igazgatója, Chen Kai-jüan, tett bizonyosságot arról, hogy az ő középiskolájuk nem lenne az ami, ha évekkal ezelőtt nem lett volna — az azóta sajnos megszűnt —

abból kevés van, helyette halat cipeltek visszafelé. Nem lenne kifizető, csak egy irányba szállítani.

Nekünk is el kellett mondanunk, hogy kik vagyunk és mi járban vagyunk. Üres formáságokról mélyebb dolgokra is sor került az est folyamán. Természetesen, ilyen egyszerű emberekkel ott kell kezdeni, ahol az ember kapcsoló pontra talál, nem lehet mindjárt a legmélyebb dolgok fejtegetésébe kezdeni. Egyszer beszélgetés közben evangélista kollégám vette át a szót. Több kérdésre akart feleletet kapni a falu gyermekeitől.

„Amikor szántani akartok, agyagbivalyt használtok, avagy élőt?”

Habozás nélkül tudtak válaszolni, mondván: „Élőt.”

„Ki a nagyobb, az apa-e, aki a fiának a nevet adja, avagy a fiú, aki a nevet kapja?”

Minden kínai számára világos az, hogy az apa sokkal nagyobb, mint a fia. Ez értelemben válaszoltak a kérdésekre is.

Majd sor került a harmadik kérdésre is. „Ki a nagyobb, a buddhista, taoista pap-e, aki a bálványnak a nevet adja, avagy a bálvány, aki azoktól a nevet kapja?”

Erre a kérdésre már nem voltak olyan készek a válasszal. Ez a kérdés már kissé elevenbe vágott. Ha következetesek akartak lenni, akkor nem tagadhatták, hogy a pap — tehát egy ember —, aki a bálványnak nevet ad, az nagyobb, mint a bálvány. A pogányoknál ugyanis az a szokás, hogy amikor az agyag, fa, érc stb. bálvány kikerül a mester kezéből, akkor az illető, aki azt készítette a papot hivat, hogy az nevet adjon az új bálványnak, sőt úgy mondjuk, azt megéleveníti. Szertartással, ceremóniákkal, nevének szólítással életre hívja bálványistent.

Nehéz volt az illetőknek egy este beismerni, hogy az ember nagyobb, mint kezeinek alkotása, de még nehezebb volt levonni a következtetést, hogy amint az agyag-tehénből nin-

csen semmi hasznuk, úgy nincsen semmi hasznuk az agyag-bálványokból.

De ne gondoljuk ám, hogy elég egy embernek megdönteni a tévhitét. Sokkal többet kell tenni addig, míg az emberek megértik, hogy van élő Isten, akit nevének szólíthatunk, akinek nem mi adunk nevet, tulajdonságokat, hanem aki maga nyilatkoztatta ki magát mielőttünk és Aki valóban nagyobb minden embernél, minden teremtménynél.

Az út a néma bálványoktól a Lélek kijelentéséig, amiről Pál apostol beszélt az I. Kor. levél 12. részének elején, hosszú és ahhoz szükség van sokkal többre, mint észbeli meggyőzésre, szükség van a Lélek munkájára.

Ebben van a mi vizsgálatunk: a misszió nem emberi erőlködés, hanem a Szentháromság egy igaz Isten tevékenysége, aki hív, gyűjt, megvilágosít, megszentel és megtart az egy igaz hitben.

Kunos Jenő.

evang. főiskola. Legjobb tanáraikat onnan kapták. (Ő maga is ott kapta kiképzését, most tanulmányúton van Amerikában és részt vett a kínai egyház képviselője képpen a lundi gyűlésen.) Az evang. egyetem szükséges tanárok, orvosok, egyházi vezetők képzésére. A hosszas megbeszélés eredményeképpen a gyűlés indítványozta: a) középiskolák fejlesztését, hogy onnan kerüljenek ki alkalmas tanítványok, b) hogy a shekoui theologiai szeminárium az első két évben tanítsa ugyanazokat a tárgyakat, amiket az egyetemek filozófiai fakultásai nyújtanak az első két évben, c), hogy alapítsunk internátusokat más keresztyén egyetemek telepére, hogy az ott tanuló evangélikus hallgatók azokban az evang. egyház szellemében megtartassanak. Az ilyen internátus vezetését olyan evangélikus professzorra lehetne bízni, aki azon a bizonyos egyetemen tanít. Ilyen munkámód szükséges lenne Wuchangban, Nankingban stb. d) kérjük az összes evang. missziótársulatokat, hogy képeztessenek tehetséges fiatalembereket egyetemi tanárokká, mert az egyetem alapításának jelenlegi főnehézsége éppen a képzett ev. professzorok hiánya. Az egyetem ügyét külön bizottságra hagyta az gyűlés.

A gyűlés harmadik napján először is a sángháji evangélikus gyülekezet helyzetéről kellett beszélni. Az ottani templomot a bombázás tönkretette és a gyülekezet pásztor nélkül van. A gyűlés az amerikai Egyesült Ev. Egyház misszióját kérte meg a munka támogatására, mert azok munkamezeje van a legközelebb. Nankingban a munkát az amerikai norvég evangélikus egyház kezdte meg és már van is misszionáriusuk, főleg egyetemisták közti munkára. A templom részére az ősz folyamán vettek telket is. A városi munka fokozására újraszervezték a háború alatt megszűnt belmissziói társaságot.

Eddigélé a különböző egyházak viszonya a kínai államhoz nem volt rendezve. Az állam e célból most alkotott törvényeket és az evangélikus egyház a többi protestáns egyházak tanácsával egyetértően akar eljárni. Az egyház mindent meg akar tenni a német missziók volt templomainak, iskoláinak, kórházainak egyházi célra való megtartása érdekében. Az evang. Világszövetség Ki-

nában való képviselőinek munkája részben célra is vezetett.

Az amugy a többi evang. missziótól elzárkózott Missouri Synod jóllehet nem csatlakozik a kínai evang. egyházhoz, de annak kiadó vállalatához mégis csatlakozik evang. irodalom továbbkiadásának céljából.

Tanácskozás kérdését alkotta az is, hogy hogyan lehetne az egyház fejét felszabadítani gyülekezeti munkája alól, hogy teljesen közegyházi hivatásának élhessen. Pl. az elmúlt évben meglátogatott 9 kerületet, amelyhez a kínai közlekedési viszonyok miatt nem kevesebb, mint 10 hónapra volt szüksége. A látogatásokon kívül a közegyházat sok helyen kell képviselnie, ami mind a gyülekezeti munkájának kárára megy. Jóllehet a gyűlés képviselői megértették a helyzetet, de anyagilag nem érezték az időt érettnek arra, hogy a közegyház el tudja vállalni az egyetemés egyházi elnök fizetését, mert bizony sok kis gyülekezet alig tudja előteremteni az infláció következtében saját lelkészének a fizetését is.

A negyedik nap a költségvetés letárgyalásával kezdődött. Az ezer amerikai dolláros költségvetésből közel egy harmadot az egyházi elnök utiköltségeire irányítottak, kisebb összeggel támogatják úgy a férfi-, mint a női teológiai szemináriumot.

Az egyetemisták között végzett munka fokozására beállítanak egy külföldi és egy kínai titkárt, akik belátogatják az olyan egyetemeket, középiskolákat, ahol evangélikus hallgatók találhatók.

Október utolsó vasárnapján minden templomban megemlékeznek imádságban az evang. közegyházról és az offertóriumot azon a napon közegyházi célokra fordítják.

A fenti ügyeken kívül még szó volt: az egyházi törvények megújításáról, a szektáriusságba esettekhez való viszonyulásról stb. Elhatározták a háború alatt mártírról halltak élettörténetének kinyomatását, egyházi névjegyzék készítését, egyöntetű egyházi célú úrlapok nyomtatását. Szó volt a kínai zenének a liturgiába való alkalmazásáról is, mert a nyugati dallamok nehezen mennek a kínaiak fülébe, mindig idegen marad az a számukra.

Missziói iskolánk

megnyitását az egyesület tanácsulése a napokban dönti el. Reméljük, hogy a következő számunkban már a megnyitásról adhatunk számot.

A missziói isk. Nagytarcsán (a volt Nép főisk. épületeiben) nyílik meg. A résztvevők havi 100 frt-on kívül (amelyből kedvezmény, vagy teljes ingyenes eltartás kapható) a fejadagot hozzák. Ruhát, ágyneműt ki-ki maga hozza.

A jelentkezettektől kérjük: az életrajzot, szülői beleegyezést, keresztes és konfirmációi bizonyítványukat, az utolsó iskolai bizonyítványt és a helyi lelkipásztor bizonyítványát.

A misszió barátaitól sok-sok imádságot kérünk ehhez a történelmi és hitbeli lépéshez, hogy sok áldozatokkal és nehézségekkel kezdődő munkánk Isten dicsőségét szolgálja. Természetben és pénzbeli adományokat (élelmiszer, toll, párna, takaró, függöny, terítők, stb.) a misszió-iskola részére hálás szívvel fogadjuk. Cím: Nagytarcsa, Pest-megye.

Imádkozzunk.

„...nem láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra!”

(II. Kor. 4:18.)

Ha valahol, akkor a misszióban kell naponként megtanulni a fenti igé komoly intelmét. Ez a világ mindig eredményeket hajszol, mint munkája sikerét. Ahol nem lát eredményt, a munkát is abbahagyja. A misszióban meg kell tanulni mindent a mustármag példázatával nézni. Meg kell tanulni várni és szüntelenül reménykedni. Nem lehet semmit erőltetni és mindig hinni kell, hogy Isten igéje nem tér vissza üresen. A misszió mindig koldusként áll Isten színe előtt, mert semmit sem tud felmutatni mint a maga eredményét, még a megkeresztelték száma is csak Isten Szentlelkének munkája. A mi magyar munkánkban is csak ez vigasztal. Nem akarjuk mulasztásainkat, bűnünket és érdektelenségünket Isten elrejtőzködő munkájába rejtetni, de ha mindeneget megtettünk — amit tehettünk, akkor tanuljunk meg a láthatatlanokra nézni. Tanuljunk meg a vetéskor az aratást látni, az Fundamentumon az egész épületet, a kez-

detben a véget, ideigvaló dolgokban az örökkévalót, pogányság közepette az egész Isten királyságát.

Adjunk hát,

hogy Isten elrejtett munkát végez: hogy megtanít a kicsinek és kevésnek is örülni; hogy előtte a kevés is sok; hogy megkezdhetjük a missziói iskolát, és ebben az örök mustármagnyi kezdéssel kezdhetünk.

Valljuk meg,

hogy sok a fogadkozás bennünk, de kevés a hűséges kitartás; hogy azért olyan „mostohagyermek” a misszió, mert erre mindig sajnáljuk az időt, pénzt és eredménytelennek látszó munkabefektetést; hogy mi is mindig azt szeretjük, ahol sokan vannak és ami tömegeket mozgat; hogy még mindig nem tudunk örülni az egy megtérő bűnösnek, az egy misszionáriusnak.

Imádkozzunk,

hogy a misszionárius jelöltek el tudjanak szakadni minden gondtól és megindulhasson a munka a m. iskolában; hogy legyenek is előadók, ne csak vállalkozók; hogy meg legyen a szükséges anyagi feltétel; hogy a kevésen is hűségesek maradjunk, hogy többre bizassunk.

Dr. Peng Fu-t újra megválasztották egyházi elnöknek, alelnöknek: Dr. Holm és Ü Jün, jegyző: Dr. Carlberg és Lü Sao-tuan. Választottak új énekeskönyvbizottságot, egyetemi nagytanácsot, stb.

A shekoui szeminárium igazgatóságának gyűlését három nappal az egyházi egyetemes gyűlés előtt tartottuk. 14 képviselő volt jelen, akikből 7 hivatalos minőségben és 7 vendég. Eddigél a szeminárium költségeit négy misszió viselte (2 amerikai, a norvég és a finn), de mostantól fogva rendes részesként csatlakozik az Amerikai Egyesült Evangélikus Egyház. A Svéd egyházi misszió és egy másik amerikai misszió mostantól fogva bizonyos összeggel évenként hozzájárul a fenntartáshoz. Annak a reménynek is kifejezést adtunk, hogy a jövőben még több evangélikus misszió is hozzánk fog csatlakozni. Az amerikai Egyesült Evang. Egyház tőkebefektetésével a főépületre még egy emeletet emelnék tantermek és lakoszobák céljából. A japánok által okozott károk kijavítására már 27.000 dollárt fordítottak, de a helyreállítási munkálatok még közel sem értek véget. A jövő évben azt a költségvetés keretében igyekeznek végezni. Szóban volt a kínai professzorok szükségességéről és elhatároztuk Sié Sou-lin-nek a visszahívását Nankingból. A szeminárium igazgatójának a következő három évre megint Dr. Carlberg-et választotta meg a bizottság. A professzori szék a finn misszió, az amerikai Egy. Evang. Egyház részéről betöltetlen egylegre, a svéd egyházi misszió ígért egy tanárt a következő évtől kezdve.

Ugyisintén képviseltem a finn missziót a hankoui Lutheran Missions Home and Agency nagytanácsának ülésén is, amit okt. 25-én tartottak. Dr. Carlberg elnökölt, aki az évi jelentést is előterjesztette. Az ügynök, Mr. Hansen beszámolt az anyagi helyzetről és a javítási és helyreállítási munkálatok folyásáról. Legfontosabb kérdésként szerepelt az, hogy az otthonbizottság kérte a különböző részesmissziókat arra, hogy 50 százalékkal emeljék fel az alaptőkét. Némelyek támogatták az indítványt, mások kölcsön felvételét ajánlották. A gyűlés úgy döntött, hogy a misszióktól 25 százalék tőkeemelést

kért, a másik 25 százalékot pedig kölcsönként kéri a különböző misszióktól, amit az otthon azután visszafizet. Elengedhetetlenül szükséges javítások: 1. a pince vízmentesítése, különben a Kína belsejében munkálkodó misszionáriusok itt őrzött holmija tönkremegy, 2. fűtésrendszer helyreállítása, mert azt a japánok tönkretették, 3. lift beszerzése, mert a japánok azt is elvitték. A javításokat a fenti rendben végzik el és a szerint, amint a szükséges pénzt befizetik.

A Sánháji Ev. Missziói otthon felállítására is sokszor szóba került. Ott van az Ev. Világszöv. kínai főhadiszállása, az összes evangélikus misszionáriusok azon mennek keresztül, akik nem tudnak szállást találni abban a túlnépesült világvárosban. Az Ev. Világszövetség és a különböző evangélikus missziók karöltve azóta vettek egy házat a fenti célokra. Ha a felszerelés hiányos is, mégis a táborigyákon való alvás tető alatt jobb, mint a semmi. A sánháji Ev. Szolgálati központ azon kívül rendelkezik teherautóval is (»Barnabás«), ami hűségesen várja a hajón, vonaton érkező evangélikus misszionáriusokat, vagy viszi az evang. misszionáriusokat a repülőtérre, ahonnan »Szent Pál« ev. missziói repülőgép viszi azokat Kína legkülönbözőbb pontjaira. A saját teherautó megmenti a missziókat attól, hogy rettenetes összegeket adjanak ki szállításokra. A Központ vezetője sok mindenben rendelkezésére áll az ujonnan érkezőknek, főleg pénzváltás terében, ami Kínában az infláció következtében nem könnyű. (A háború előtt 1 vagy két kínai dollár egyenlő értékű volt 1 amerikai dollárral, ma egy amerikai dollár 60.000 kínai dollár.)

* *

A baráti beszélgetések folyamán több olyan gondolat vetődött fel, amit érdemes másokkal is közölni. Így például, mikor a kínai evang. egyházzól magunk között szó volt, a vélemények megoszlottak. Némelyek szerint semmi szükség sincs továbbá »munkafelügyelőre«, mások szerint néhol az egyházi munka olyan gyenge alapon nyugszik mint a csiga, rögtön eldül, ha nem üti a gyereket. A misszionáriusok és a kínaiak között a

1947 júl. 25—27-ig külmissziói konferencia volt Nagytarcsán azok részére, akik misszióba jelentkeztek. Missziói Lapunk előző számában több ott elhangzott előadást olvashattunk. Képünk a résztvevőket és előadókat ábrázolja. *Alló sor balról jobbra:* Brebovszky Gyula theol. Weisz Henrik, Lovász János tanító, Kesjár András. *Ülő sor:* Győry János, Dr. Mády Zoltán, Enyedi Irma, Németh Júlia diak., Danhauser László, Weiler Henrik. *Földön:* Allinger János theol., Ludván Sándor orvostanhallgató, Futár Ernő theológus.

H I R E K

MISSZIÓI LAPUNKAT még mindig mint körlevelet küldjük. Az újabb sajtórendeletek ezt is megszigorították. Ezért késünk a megjelenéssel. Benyújtottuk az engedélyt állandó megjelenésre. Kérjük olvasóinkat, hogy támogassák körlevelünk kiadását és fenntartását adományaikkal. Ezért mellékelünk ezen számunkhoz csekklapot.

ROSSZ CIMEK miatt sok lappeldány tér vissza a kiadóhivatalba. Kérjük a címváltozást azonnal közölni egy lapon vagy a befizetési csekklap tulsó oldalán.

CSOPORTOS MEGRENDELÉST és küldeményt bocsátunk ki az egyes gyülekezeteknek, de elszámolást nem igen látjuk. Kérjük a mellékelt csekken ezeket a hátralékokat is törleszteni. Következő számunkban közöljük a hátralékosok nevét.

TANÁCSULÉST tartunk 1947 november 6-án d. u. fél 3 órakor a Deák-téri templom sekrestyéjében. Tárty: a meginduló missziói iskola lelki és anyagi problémái. Folyó üggyek.

háború alatt a legkülönbözőbb helyeken nézeteltérések voltak. Így például voltak kínaiak, akik Mandzsuriában megalkudtak a japánok által rájuk kényszerített nemzeti istenség tiszteletében. Mások szilárdan megállottak. Egy másik vélemény szerint a japán megszállás évtizedekkel visszavezette a kínai egyház vezetőinek, papjainak képzését. Papok meghaltak, szétszóródtak, világi állást vállaltak, mert gyülekezetük szétszóródott, és helyükre a szeminárium szünetelése miatt nem tudtak újakat képezni. Nehéz kérdés az, hogy hogyan lehetne az egyetemi képzettségű lelkész fizetését emelni anélkül, hogy a gyülekezetek önfenntartására az kellemetlen visszahatással ne legyen. Ha pl. a missziók nagyobb segílyt adnának a lelkészeknek, akkor a gyülekezetek felelőssége a lelkéssel szemben talán alábbszállna, ami pedig a célnak ellenkezője. A gyűlésen többször hangoztatták, hogy a bizonytalan helyzetből függetlenül előre kell nézni és tervezni! Dr. Stavig szerint, — aki filozófiai doktortól nem várt egyszerű, mélyhitű bizonyítékkal meglepte az egész gyűlést, főleg a kínaiakat, — örvendezéssel adta tudomásul, hogy az amerikai missziók háttere most már sokkal egészségesebb, mint évekkkel előbb. A nehézségek idején megtanultak együttesen segíteni, most meg akarnak tanulni együttes erővel dolgozni. Kínában is a missziók és különböző kerületek a háború alatt sokkal közelebb kerültek egymáshoz. Főleg a német missziókhoz tartozó kerületek köszönhetnek sokat az Ev. Világszövetség képviselőinek, Dr. Nelson Daniel, Dr. Anspach, Dr. Corneilson, Rev. Nelson

Russel, akik nem csak épületet igyekeztek visszaszerezni egyházi célokra (így pl. a sángháji ev. templomot), hanem igyekeztek biztosítani a munka fennmaradását és előbbrevitelét misszionáriusok kölcsönzésével az elvitt németek helyére és kínaiak képzésével. A Világszövetség által fenntartott ev. repülőgép a korábban említett Szt. Pál nemcsak misszionáriusokat vitt ide-oda, ahova másképp nem lehet eljutni, hanem UNRRA segélyeket is, így pl. azt vitt Harbinba, azután dán misszionáriusokat vitt le Sánghájba.

A katolikus egyház-kardinális (kínai) kinevezésével és kínai vezetők hálójába vivésével igyekszik helyzetét megerősíteni. A politikai széttagoltság Kínában nem egy helyen legyőzhetetlen akadályokat gördít a munka elé.

Rólunk, ránk misszionáriusokra vonatkozólag valaki Gandhi szavait idézte: amint a rózsa nem prédikál arról, hogy mi ő hanem kifejezésre juttatja illatát és színét, úgy nekünk sem lenne szabad azt prédikálni, amit nem bizonyítunk létünkkel és személyiségünkkel.

A Bibliatársaságok igazgatója (sángháji), aki ev. missz., említette, hogy nemsokára készül új kínai bibliafordítás, amikor is figyelembe veszik azt a fordítást is, amit Chiang Kai-shek generális, köztársasági elnök készített, valamint a fa-olaj- király, Li- Rui, stb. kínaiak által készített fordításokat is. (Li Rui megtanult görögül és héberül, az előbbit egy ev. teol. cprof.-tól, az utóbbit egy zsidó rabbitól). Kínának van jövődjője, amikor az állam feje drága idejéből fordításra is használ és amikor gazdag kínai üzletember visszavonul cégének vezetésétől, hogy egészen a bibliafordításnak éljen.

A shekou teol. szemináriumában van egy volt buddhista papnövendék is.

Berkeleyp, Calif. 1947. Augustus 24.

KUNOS JENŐ és családja Hartfordban tartózkodik. Felesége és gyermekei még mindig nem kapták meg a magyar útlevélet. A várakozási időt továbbképzéssel tölti Kunos. Beiratkozott a hartfordi egyetemre és missziói tudományokat hallgat.

MEGJELENT A „HAJNAL“ legújabb száma (körlevél). Molnár Mária halálhíréből, a nyíregyházi missziói konferenciáról, a borneói missziói munkáról olvashatunk benne.

BABOS SÁNDOR és családja még mindig Kínában vesztegel, várják az amerikai beutazási engedélyt. A „Hajnal“ szerint az amerikai Princetoni teológián szeretne tovább tanulni és utána egy kínai (nem Mandzsuri) állomásra visszatérni, vagy egy amerikai magyar paróchián marad.

Kimutatás.

a Magyarországi Evangélikus Missziói Egyesület pénztárába 1947. évi május hó 1-től szeptember 15-ig befolyt összegekről.

Offertóriumok: Kelenföld 21,90, Csepel 35,54, Újesanános 15, Ágfalva 60, Szombathely 128,58, Kispeszt 18,40, Sáp-szky tanyai iskola 8, Pestszenterzsébet 12,10, Szák elemi isk. 6,78, Csömöri evangélikus imaközösség 13, Bakony-csernye 111,62, Egyházakozár 8,74, Pécs 30,40, Bakonycsernye 21,40, Angyal-földi vas. isk. 22, Bakony-szombat-hely 17,84, Eger 63, Nyíregyháza 120,40, Nyíregyháza 35, Hódmezővásárhely

229,18, Bakonycsernye 8, Csömör 14, Nyíregyháza 52,06 forint.

Tagdíjak: Ozd (nevek olvashatatlanok) 52, Kaposvári V., Bernát E., Viola testvérek, özv. Csapó J-né, Gosztola L., Bruck A-né, Józsa M., Borcsiczky K., Bodnár J., Magyar G., Dimák J-né, Urbán E., Péterfia Z., Gritsch M., Juhász J., Dr. Molnár Gy. 10-10, Csepregi S. 6, Török P., özv. Lakner F-né, Budaker O., Benes E-né, Schiffler A., Filadelfi P. 5-5, özv. Marosi J-né, Petrik I. 3-3 forint.

Missziói Lapokra: Joób Olivér 28, Szarvas 25, Kispeszt 17, Farkas M-né, Füzési L., Dékány I-né 10-10, Fekete J-né, Pestszentimre, Petróczi J., Rusznák I., Tóth L., Czikraj L., Szabó J-né, Juhász N-né, 5-5, Szabó I-né, Nagy E., Bayer Gy., Oravetz J-né 6-6, Brózik E. 4, Gerth H. 3,20, özv. Solti L-né 3, Pintér J., Horváth B. 2-2.

Adományok: Celdömölki imaközösség, Spauer K., Gritsch M., Spauer K., Saponi férfi bibliára; Spauer K., Kovács M., Szauer K., Soltvadkerti ev. missziói gyermek sz. 55,50, Mezőlakai vas. isk. 29,66, Csömöri imaközösség, Kaposvári I. 15-15, Csömöri imaközösség 14, Hirsch Gy-né 12, Rimár J., Kaposvári V., Győri J., N. N., Bánó I-né, Simon K-né, Jurányi I., N. N., Zalán F. 10-10, Nyíregyházi vas. isk., Ajkai vas. isk. 8, Székér J. 7-7, Dr. Urbán E-né, ifj. Zechmeister P., Kecskés J-né, Gerth H. 5,20-5,20, Hévízgyörki Ifj. Egylet, Tátray I-né, Domaniczky I., Bánvölgyi J., Petry Gy-né, Tóth L., Nervetti I., Józsa M., Németh

G., Dr. Molnár Gy., Radocsay J-né 5-5 Borsos M., Józsa M., Dörre I. 4-4, Horváth B. 3, Juhász I., Berki G-né, Kovács Gy-né, Boros I., Rada J., Dévanszky E., Rada J., Rada J., Eöry E. 2-2, Rivó K. 1-1 forint.

Perselyekből: N-i közösség 23,24, Nyíregyházi vas. isk. 6,14, Balzsamka A. 37,10, Nyíregyháza 3,72, Boros I. 2,50, Balzsamka A. 25,50, N-i közösség 65,52, Weiler Gy. 13,14, Balzsamka A. 24,40, Nyíregyháza vas. isk. 13,82 F.

Kunos Jenő munkájára: Gércé 187,16, Nyíregyháza 83,56, Szarvasi imaközösség 15, özv. Soltész Gy-né, Radocsay J-né, N. N., Juhász J. 10-10, Borsos M., Józsa M., 4-4, Fekete J-né 5, özv. Solti L-né 3,20, Sáp-szky tanyai iskola 2 forint.

Missziói iskolára: Soltész K., özv. Soltész Gy-né 10-10, Bethánia Szöv. 12, Kovács I. 16,50, özv. Soltész Gy-né, Kovács I. 20-20, Brózik K-né 52 F. A hűséges adakozásért hála legyen az Úrnak. Az Úr áldó kegyelme legyen velünk!

Csekkszámja száma: 16.168.

Lantosy Károly pénztáros XII. Böszörményi-út 5/a.

Ara: 50 fillér, egy évre 5 frt. A körlevél árát és portóköltségét, valamint a külmisszióra szánt adományokat kérjük Evang. Misszióegyesület 16.168 sz. csekkzámlájára küldeni.

Felelős kiadó: **Danhauser László.**
Fébényomda, Bpest, VII., Damjanich-utca 28/b. Felelős vezető: Kalmár J.